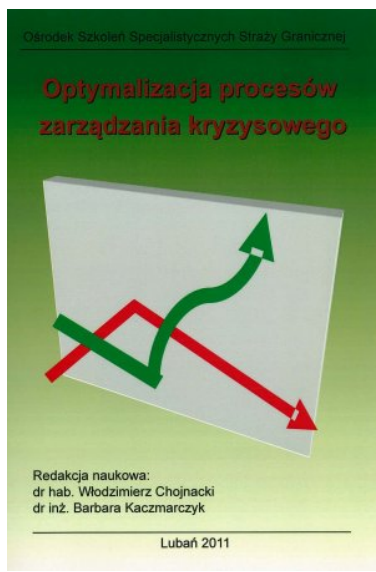

Ośrodek Szkoleń Specjalistycznych SG im. gen. bryg. Wilhelma Orlika-Rückemanna

<https://oss.strazgraniczna.pl/oss/osrodek/sympozja-i-konferencje/sympozjum-naukowe-26-27-wydawnictwa/4422,Wydawnictwa.html>
17.05.2025, 11:17

Wydawnictwa

24.10.2011

Spis treści		wym. 118	
Wprowadzenie		3.1.6.1. Administracyjne środki ochrony przed powodzią	
Część I		3.1.6.1.1. Prawo	
Podstawowe terminy i ustalenia		3.1.6.1.2. Planowanie	
1.1. Współczesna dylematy bezpieczeństwa		3.1.6.1.3. Zapobiegowanie przestępstwom	
1.2. Zarys problemów badań nad bezpieczeństwem z perspektywy		3.1.6.2. Ekonomiczne środki ochrony przed powodzią	
sociologicznej		3.1.6.2.1. Finansowanie	
1.2.1. Ramy polityczne bezpieczeństwa		3.1.6.2.2. Ubezpieczanie	
1.2.2. Ekspedycja i polityka		3.1.6.3. Społeczne środki ochrony przed powodzią	
1.2.3. Bezpieczeństwo narodowe a bezpieczeństwo obywateli		3.1.6.3.1. Świadomość społeczna	
1.2.4. Globalne ryzyka i zagrożenia		3.1.6.4. Organizacyjne środki ochrony przed powodzią	
1.2.5. Zarys wyzwań dla bezpieczeństwa		3.1.6.4.1. Struktury organizacyjne	
1.2.6. Zarys zagrożeń dla bezpieczeństwa		3.1.6.4.2. Monitoring	
1.2.7. Ramy kształtowania wiedzy o strategiach bezpieczeństwa		3.1.6.4.3. Ewaluacja	
1.2.8. Socjalizacja i władza polityczna a nowe ryzyka i zagrożenia		3.1.6.4.4. Alarmowanie	
1.3. Teoretyczne i praktyczne aspekty zarządzania kryzysowego		3.2. Powódź w Kłodzku – relacja z działań	
1.4. Zarządzanie kryzysowe w ochronie ludności		3.2.1. Turystyczne Miasteczko Sudetów	
Część II		3.2.2. Monitorung zagrożenia powodziowego	
Organizacja zarządzania kryzysowego w wybranych Instytu-		3.2.3. Działania podczas powodzi 2011	
cjach zshierarchizowanych		3.3. Działania powodziowe w powiecie zgorzeleckim – 2010 rok	
2.1. Organizacja działań Straży Granicznej w warunkach zagrożenia		3.3.1. Sierpień	
2.2. Działania Policji w sytuacjach zagrożenia		3.3.2. Wiosień, październik	
2.3. Organizacja działań Państwowej Straży Pożarnej w sytuacjach		3.3.3. Środki posiadane i zakupione przed, w trakcie i po powodzi	
kryzysowych		sierpnio-wrześniowej w 2010 roku	
2.4. Siły Zbrojne RP w sytuacjach zagrożenia niemiędzynarodowych		Część IV	
Część III		Wypadki i katastrofy komunikacyjne w ruchu drogowym oraz	
Zarządzanie kryzysowe na poziomie lokalnym		ich kontakty	
3.1. Środki redukcji ryzyka zagrożenia powodziowego		4.1. Złote wypadki i katastrofy komunikacyjnych w ruchu drogo-	
3.1.1. Redukcja ryzyka		wym. 151	
3.1.2. Zmniejszenie podatności na zagrożenia		4.2. Konsekwencje wypadków i katastrof komunikacyjnych w ruchu	
3.1.3. Charakterystyka środków ochrony przed powodzią		drogowym	
3.1.4. Charakterystyka środków ochrony przed powodzią		4.3. Wpływ stresu na zachowanie człowieka w sytuacji kryzysowej	
3.1.4.1. Kanały ugi		Część V	
3.1.4.2. Rygielność rzek i potoków		Komunikacja w sytuacji kryzysowej	
3.1.4.3. Podwiry		5.1. Komunikacja wewnętrzna	
3.1.4.4. Wąły		5.2. Komunikacja zewnętrzna	
3.1.5. Charakterystyka środków strukturalnych ochrony czynnej		5.3. Komunikacja ze społeczeństwem w sytuacji kryzysowej	
przed powodzią		5.4. Komunikacja z ofiarami wypadku kryzysowego	
3.1.5.1. Zbiorniki		5.5. Komunikacja rzeczniczkowo-prasowa z mediami w sytuacji kryzy-	
3.1.5.2. Kanały ugi z zaminowaniami		sowej	
3.1.5.3. Podwiry silarskawe		5.6. Program badawczy – przepływ informacji w sytuacjach kryzyso-	
3.1.6. Środki reorganizacyjne w zarządzaniu powodzi-		wym. 197	

Część VI	
Wybrane problemy racjonalizacji działań w sytuacjach kryzysowych	
6.1. Planowanie i uzytkwane problemy kooperacji	
6.2. Koszty ochrony infrastruktury krytycznej	
6.2.1. Koszty wdrażania i wydatki operacyjne dotyczące środków ochrony	
6.2.2. Proces definiowania zabezpieczeń infrastruktury krytycznej	
6.2.3. Metoda wyznaczania optymalnego rozwiązania środków ochrony	
6.2.4. Podsumowanie	
6.3. Klauzuli doskonałości działań Policji w sytuacji zaistnienia ataku terrorystycznego	
6.4. Wnioski z użycia Sił Zbrojnych wybranych państw NATO we wsparciu władz cywilnych w sytuacjach kryzysowych	
Zakończenie	
Bibliografia	

WPROWADZENIE

Jedną z najważniejszych funkcji państwa jest zapewnienie obywatelom, instytucjom oraz organizacjom obywatelom na jego suwerennym terytorium szeroko rozumianego bezpieczeństwa. Zapewnienie powyższego jest niezwykle trudnym i złożonym procesem, gdyż na historię ludzkości składają się nie tylko pokojowa współpraca i konkurencja, ale także duża liczba wojen, konfliktów, kryzysów ekonomicznych, epidemii, klęsk naturalnych a ostatnio następujących się również ataków terrorystycznych. Zastawia wobec tego uzasadnioną potrzebę dokonania próby systematyzowania wiedzy oraz pobudzenia dyskusji między naukowcami i praktykami o możliwości optymalizacji w grupach dyspozycyjnych procesów zarządzania kryzysowego. Dotychczasowe ustalenia merytoryczne i metodologiczne, w tym definiowanie pojęć, formułowanie problemów oraz wykorzystywanie nowych metod i technik w obszarze zarządzania kryzysowego, wymagają nowego przemyślenia podejścia. Powstają się więc sytuacja, w której występują – zarówno znanie bazy jak i nowe gwałtownie wymagające zapotrzebowanie na wiedzę ogólną i profesjonalną, istnieje również potrzeba poszerzenia sfery poznawczej, w tym głównie wyodrębni teoretycznych, praktycznych oraz „docyfrów” z administracji rządowej, jak i samorządowej, stając weryfikacji, diagnozowania i wprowadzania niezbędnych zmian.

Inicjatywę związaną z wydaniem książki na temat „Optimalizacji procesów zarządzania kryzysowego” należy uznać za niezwykle ważną i cenną – nie tylko ze względu na to, że zawiera interesującą treść, autorstwa zarobku socjologów jak i praktyków, którzy podjęli udział drogę sprzeciwiania i wystrzeżenia podstawowych pojęć związanych z bezpieczeństwem, organizacją zarządzania kryzysowego oraz komunikacją w sytuacjach kryzysowych, ale również z uwagi na fakt zastosowania przez nich użyciem charakteru wypowiedzi. Zawiera w niej problemy wyodrębni, naprzecie „zapozrobawania” różnych środowisk zarobno akademickich jak i instytucjonalno – organizacyjnych w zakresie nowej wiedzy, jak i praktyki zarządzania bezpieczeństwem przez grupy dyspozycyjne w środowisku lokalnym.

Zwycim uzasadniona nadzieję, w oparciu o ważność i doniosłość podjętych w tym opracowaniu problemów, że zawarte w nim wnioski oraz propozycje, które obejmują zarówno ustalenia terminologiczne, problemowe, jak i organizacyjno-programowe, proceduralne oraz infrastrukturalne – znajdą swoje właściwe odzwierciedlenie nie tylko w wielu materiałach i koncepcjach badań, ale również w poszerzeniu odpowiedzialności grup dyspozycyjnych w budowanej od kilku lat, nowej wychodzącej naprzeciw wyzwaniom jakie czeka nasze państwo, bardziej innowacyjnej strategii bezpieczeństwa narodowego – raz obecnie obowiązującej.

Wyrażamy głęboką wdzięczność za pozytywne recenzje prof. W. Kaczmarki i dr. hab. B. Wilkowskiej prof. Wyszczep Szkoły Policji w Szczecinie – naukowcom i ichowym badaczom problematyki bezpieczeństwa, którzy posiadają duży dorobek naukowy oraz doświadczenie w obszarze zarządzania kryzysowego i roli w nim grup dyspozycyjnych, w tym szczególnie wojska, Policji i Straży Granicznej.

Odsłona do ręk czytelników książki, nie wyjątkiem ani też przestawia w pełni wielu problemów optymalizacji zarządzania kryzysowego, wręcz przeciwnie – wskazuje, jak wiele jest w tym obszarze zrobiono oraz ile pracy czeka obywateli i podmioty odpowiedzialne – w zakresie budowania, wdrażania oraz dokonywania strategii, bezpieczeństwa w wymiarze lokalnym, narodowym i międzynarodowym. Mamy nadzieję, że zawarte w niej treści, tezy, raporty z badań, wnioski oraz propozycje staną się źródłem inspiracji dla dalszych badań i wdrażania zmian.

Podziękowania składamy również Komendantowi Ośrodka Szkoleń Specjalistycznych Straży Granicznej – ppk SG Arturowi Wąpowskiemu i jego zastępcy ds. dydaktycznych – ppk SG Markowi Waszczykowski za pozostawienie czasu doskonałej strategii, bezpieczeństwa w wymiarze lokalnym, narodowym i międzynarodowym, czego przejawem jest m.in. oddawanie do ręk Czytelników niniejsze wydawnictwo.

Słowa podziękowania kierujemy również do organów samorządu terytorialnego, których zaangażowanie wpłynęło na ostateczny kształt tej publikacji, co w naszej ocenie jest przejawem odpowiedzialności za bezpieczeństwo podmiotu w zakresie działań społeczności lokalnych.